

To ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ DAISY CHAIN

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΣ ΠΟΤΕ ΝΑ ΒΡΕΙΣ

LAURIE GILMORE

ΜΠΕΣΤ
ΣΕΛΕΡ ΤΩΝ
NEW YORK
TIMES

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το ανθοπωλείο Daisy Chain**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: The Daisy Chain Flower Shop
Από τις Εκδόσεις HarperCollins Publishers Ltd, Ηνωμένο Βασίλειο 2026
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Laurie Gilmore
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστίνα Μανιά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κατερίνα Δουρίδα
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκη Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Γωγώ Τρικεριώτη

© Laurie Gilmore, 2026
© Σχεδιασμού εξωφύλλου: Lucy Bennett/HarperCollins Publishers Ltd
© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Kelley McMorris/Shannon Associates
© Εικονογράφησης χάρτιν: Laura Hall
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2026

ISBN 978-618-01-6644-6

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου. Επίσης απαγορεύεται η οποιαδήποτε αναπαραγωγή όλου ή μέρους του βιβλίου για σκοπούς εκπαίδευσης σε συστήματα ή τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αυτό προστατεύεται και προστατεύεται από διαδικασίες TDM-Διαχείρισης Δεδομένων Δοκιμών [Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΥ) 2019/790].

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Since 1979

Head Office:

121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

LAURIE GILMORE

Μετάφραση: Χριστίνα Μανιά

*Σε όλους τους σπασίκες που κυκλοφορούν.
Πιστεύουμε ότι είστε καινούργιοι φορώντας τα γυαλιά σας.*

ΤΟ ΑΓΡΟΚΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΚΑΝ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΧΕΙΖΕΛ

ΤΟ
ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ
DAISY CHAIN

ΠΑΓΟΤΑ-
ΤΖΙΔΙΚΟ

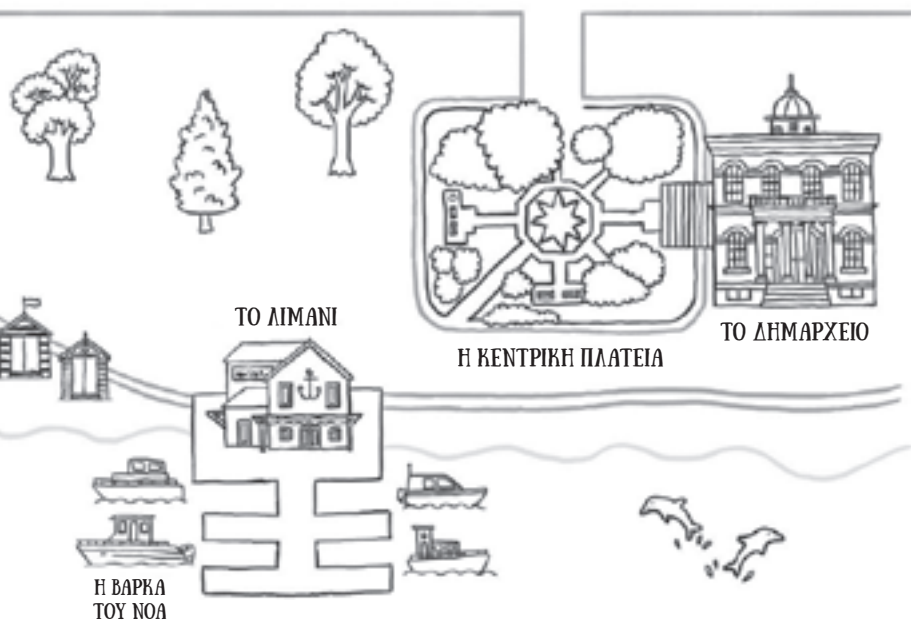
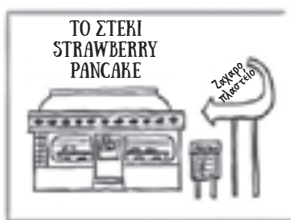
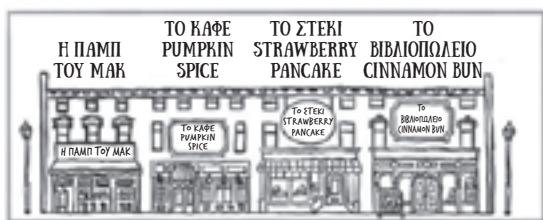
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ & SPA

ΝΤΡΙΜ ΧΑΡΜΠΟΡ

Λίστα αναπαραγωγής τραγουδιών για μουσική επένδυση

DAISIES – Justin Bieber	♥
that way – Tate McRae	♥
Golden – Harry Styles	♥
Feel Something – Clairo	♥
Wood – Taylor Swift	♥
Vodka Cranberry – Conan Gray	♥
goodnight n go – Ariana Grande	♥
National Anthem – Lana Del Rey	♥
I Think He Knows – Taylor Swift	♥
Risk – Gracie Abrams	♥
Spring Into Summer – Lizzy McAlpine	♥
Look At That Woman – ROLE MODEL	♥
Paper Rings – Taylor Swift	♥
Satellite – Harry Styles	♥
What I Want – Morgan Wallen	♥
Rein Me In – Sam Fender	♥
House Tour – Sabrina Carpenter	♥
So Easy – Olivia Dean	♥
The Fate of Ophelia – Taylor Swift	♥
undressed – sombr	♥
Accidentally In Love – Counting Crows	♥
Lover – Taylor Swift	♥

1

Η Ντέιζι Σκοτ, σημερινή ιδιοκτήτρια του ανθοπωλείου Daisy Chain*, ήταν απλώς μια ακόμα Ντέιζι σε μια μακριά σειρά μελών της οικογένειας με το όνομα Ντέιζι. Η μά της λεγόταν Ντέιζι. Η γιαγιά της λεγόταν Ντέιζι. Η αδιάσπαστη αλυσίδα των Ντέιζι πήγαινε τουλάχιστον εκατό χρόνια πίσω. Οι γυναίκες στην οικογένειά της κληροδοτούσαν στις επόμενες το όνομα καθώς και το ανθοπωλείο με την ίδια ευσυνειδησία που φρόντιζαν τα λουλούδια τους. Όλο αυτό ήταν πολύ γραφικό και η Ντέιζι είχε πάψει να το πολεμάει εδώ και πολλά χρόνια. Αλλά, απ' όσο ήξερε, ήταν η πρώτη που ήταν καταραμένη.

Όχι ότι πίστευε πραγματικά στις κατάρες, τουλάχιστον όχι στην αρχή. Κυρίως διότι δε βρισκονταν στο 1850 κι επίσης διότι είχε κοινή λογική. Είχε απορρίψει παντελώς την

* Daisy Chain είναι κολιέ φτιαγμένο από μαργαρίτες, δηλαδή αλυσίδα από μαργαρίτες κι επίσης σημαίνει και αλυσιδωτή σύνδεση. (Σ.τ.Μ.)

ιδέα. Βέβαια, τρεις γάμοι στους οποίους είχε κάνει τον ανθοστολισμό είχαν καταλήξει σε διαζύγιο μέσα στον πρώτο χρόνο, αλλά, απ' όσο ήξερε, η Τζίνι και ο Λόγκαν τα πήγαιναν ακόμα μια χαρά. Κάτι δεν ήταν κι αυτό; Και ναι, η ίδια είχε έναν πρώην σύζυγο κι έναν πρώην αρραβωνιαστικό, αλλά δεν υπήρχε περίπτωση η δική της άτυχη ερωτική ζωή να επηρέαζε με κάποιον τρόπο άλλους ανθρώπους, έτσι δεν είναι; Θα ήταν τρελό κάτι τέτοιο.

Όλη αυτή η ιδέα ήταν παράλογη, και δεν ήταν καν σίγουρη ότι η πόλη θα είχε ενδιαφερθεί για το θέμα αν ο δήμαρχος Κέλι δεν είχε πετάξει, σε μια κατάμεστη δημοτική συνέλευση πριν από έξι μήνες, κάποιες αόριστες κουβέντες για ένα όνειρο που είχε δει. Είχε λέει δει ένα μαύρο σύννεφο να αιωρείται πάνω από το ανθοπωλείο, και αυτό ήταν αρκετό για να ξεσαλώσουν οι συμπολίτες της. Διάφορες ιστορίες για το δικό της άθλιο ιστορικό και για τα χνάρια διαλυμένων σχέσεων που άφηνε στο πέρασμά της είχαν κυκλοφορήσει με μεγάλη δόση υπερβολής και βεβαίως είχαν εξαπλωθεί σαν πυρκαγιά. Από τότε οι μόνες δουλειές που έκλεινε η Ντέιζι ήταν για κηδείες –με εξαίρεση τον γάμο της Τζίνι και του Λόγκαν– αλλά αυτό ήταν έργο της Άνι. Αυτή η γυναίκα μπορούσε να καταφέρει τα πάντα. Ο δήμαρχος είχε νιώσει απαίσια για την απώλεια της πελατείας της και αγόραζε ανθοδέσμες κάθε Σάββατο προκειμένου να επανορθώσει. Αλλά μια ανθοδέσμη μια φορά την εβδομάδα δεν αντικαθιστούσε τα χαμένα έσοδα από τους γάμους.

Αυτός ο άνδρας ήταν κινούμενη απειλή.

Παρ' όλα αυτά, αρνούσαν να πιστέψει πως ήταν στ' αλήθεια καταραμένη. Για την κατάσταση που βρισκόταν τώρα, έριχνε το φταιξιμο στα κουτσομπολιά της μικρής πόλης και

στη δική της ανικανότητα να επιλέξει έναν καλό σύντροφο. Όχι σε κάποια κατάρα. Αλλά ακριβώς όπως και τότε στην τετάρτη δημοτικού που είχε επιχειρήσει ν' απαρνηθεί το όνομά της, προσπαθώντας απεγνωσμένα να πείσει τους πάντες να τη φωνάζουν Τζέιντ, έτσι και τώρα η άρνησή της για την κατάρα δεν έπιασε. Ούτε στο μυαλό της ούτε στην πραγματικότητα.

Και όπως στεκόταν πίσω από τον πάγκο του καταστήματος με τον απριλιάτικο ήλιο να μπαίνει μέσα από το βιτρό πάνω από την πόρτα, αφήνοντας ένα καλειδοσκόπιο χρωμάτων πάνω στο φθαρμένο παρκέ, μπήκε μέσα σεινάμενος κουνάμενος ο πρώην αρραβωνιαστικός της με την καινούργια του αρραβωνιαστικιά κι επιβεβαίωσε μια για πάντα πως οι κατάρες υπάρχουν.

Όντως, ένα μαύρο σύννεφο.

Παλιοκαθοίκι...

«Γεια σου, Ντέιβιντ!» *Αυτό ακούστηκε υπερβολικά χαρούμενο. Ρίξε τους τόνους, Ντέιζι. Ούτε για πλάκα δεν πρέπει να δείχνεις τόσο ενθουσιώδης που βλέπεις τον πρώην σου.* «Τι σε φέρνει εδώ;» ρώτησε, σκουπίζοντας, σαν να μην τρέχει τίποτα, από τον πάγκο τ' απομεινάρια από φύλλα και πέταλα που είχαν πέσει από το γιγάντιο στεφάνι κηδείας που ετοίμαζε.

Δεν υπήρχε πρόβλημα. Κανένα απολύτως πρόβλημα που ο πρώην της, τον οποίο δεν είχε ξαναδεί από τότε που χώρισαν και ο οποίος δε ζούσε καν σ' αυτή την πόλη, εμφανίστηκε στο μαγαζί της μια τυχαία Τρίτη απόγευμα. Και που φαινόταν πιο κούκλος από ποτέ· ξανθά μαλλιά επιδέξια τραβηγμένα μακριά από τα έντονα ζυγωματικά του και το απίστευτο πιγούνι του. *Κανένα απολύτως πρόβλημα.*

«Γεια σου, Ντέιζι». Ο πρώην της, ο άνδρας με τον οποίο είχε σχεδιάσει να περάσει την υπόλοιπη ζωή της, έγειρε το κεφάλι του στο πλάι κοιτάζοντάς την. Ήταν ένα βλέμμα γεμάτο οίκτο. Ένα βλέμμα που έλεγε ότι τη λυπόταν, σαν να την είχε βρει μια φρικτή τραγωδία. Αλλά η μόνη τραγωδία ήταν αυτός να την παρατάει έναν μήνα πριν παντρευτούν. Μέσω γραπτού μηνύματος. Και η Ντέιζι ήθελε πραγματικά να μπορούσε να πει πως τον μισούσε. Πως είχε ξεπεράσει όλο αυτό το φιάσκο. Πως δεν την πλήγωνε βαθιά το γεγονός ότι αυτός είχε ήδη αρραβωνιαστεί ξανά έναν μόνο χρόνο μετά τον χωρισμό τους, ενώ η ίδια δεν είχε καταφέρει να βγει ούτε καν ένα ραντεβού. Δεν μπορούσε όμως να πει τίποτε από όλα αυτά.

Η Ντέιζι ευχόταν να μπορούσε να είναι μια «Τζέιντ». Ευχόταν όλη η μαύρη γκαρνταρόμπα της να μεταφερόταν και στο μέσα της. Αλλά η Ντέιζι εξακολούθησε να είναι το μικρό κοριτσάκι που η μητέρα του το έντυνε με κίτρινα φορεματάκια μέχρι τα εννιά της. Η Ντέιζι ήταν τρυφερή κι ευαίσθητη. Η Ντέιζι ήταν ακόμη ερωτευμένη με τον Ντέιβιντ. Και μισούσε τον εαυτό της γι' αυτό.

«Γεια σου, Ντέιζι! Πόσο χαίρομαι που σε γνωρίζω επιτέλους! Έχεις τόσο χαριτωμένο μαγαζάκι», γουργουύρισε η γυναίκα που κρεμόταν από το μπράτσο του Ντέιβιντ κοιτάζοντας ολόγυρα το μαγαζί που ήταν ασφυκτικά γεμάτο με πράγματα.

Η Χέιλι.

Η Ντέιζι ήξερε το όνομά της από την ατελείωτη διαδικτυακή παρακολούθηση που είχε κάνει αφότου όλα είχαν τελειώσει μεταξύ της ίδιας και του Ντέιβιντ. Η Χέιλι, η οποία δούλευε στο τμήμα μάρκετινγκ μιας εταιρείας στη μεγαλού-

πολη, ήταν Λέων, τρελαινόταν για μπραντς και, απ' όσο μπορούσε να καταλάβει η Ντέιζι, περνούσε όλο τον ελεύθερο χρόνο της στο γυμναστήριο ή πίνοντας λάτε με τσάι μάτσα κι ανεβάζοντάς το στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η Χέιλι, που είχε πολύ πιο κουλ όνομα από το Ντέιζι.

Η Ντέιζι θα ήθελε πραγματικά να τη μισήσει κι αυτήν, αλλά η Χέιλι χαμογελούσε τόσο αληθινά καθώς το βλέμμα της πεταγόταν από τα τριαντάφυλλα στο ψυγείο στις αποξηραμένες ανθοδέσμες και στα φυτά μέσα σε γλάστρα στη βιτρίνα, που η Ντέιζι δυσκολευόταν πολύ να το κάνει. Φαινόταν καλή. Ήταν χαριτωμένη. Ειλικρινά, η Ντέιζι μπορούσε να καταλάβει γιατί άρεσε.

«Κι εγώ χαίρομαι που σε γνωρίζω. Εμ... Τι σας φέρνει εδώ, παιδιά;»

Μετάφραση: Τι στον διάολο κάνετε στην πόλη μου και τι στον διάολο σας έκανε να έρθετε στο μαγαζί μου για να μου θυμίσετε πόσο σκατά είναι αυτή την περίοδο η ζωή μου;

Το πρόσωπο της Ντέιζι πονούσε από το ψεύτικο χαμόγελο που είχε φορέσει. Δεν υπήρχε περίπτωση να αφήσει το γεμάτο οίκτο βλέμμα του Ντέιβιντ να την επηρεάσει.

Η Χέιλι κοίταξε τον Ντέιβιντ χαμογελώντας πλατιά με τέλεια ολόισια δόντια, και ο Ντέιβιντ, ο Ντέιβιντ της Ντέιζι, χαμογέλασε στη Χέιλι με λατρεία. Η Ντέιζι ένιωσε ν' ανακατεύεται το στομάχι της. «Ψάχνουμε χώρους για γάμο, και θυμήθηκα πόσο γραφικό είναι το Ντριμ Χάρμπορ», είπε ο Ντέιβιντ, λες και ήταν απολύτως λογικό, λες και δεν εισέβαλε στη δική της πόλη, στη δική της ζωή. «Θα δούμε το πανδοχείο σήμερα το απόγευμα και τη φάρμα Christmas Tree αύριο».

«Και τα δυο φαίνονται τόσο όμορφα!» η Χέιλι συνέχιζε

να ακτινοβολεί χαμογελώντας, και το πρόγευμα της Ντέιζι ανέβηκε πιο ψηλά στον λαιμό της.

«Βέβαια, ακόμα κι αν παντρευτούμε εδώ, θα βρούμε κάποιον άλλο για τον ανθοστολισμό. Θα ήταν υπερβολικά αμήχανο», είπε ο Ντέιβιντ μ' ένα γελάκι.

«Ναι, φυσικά, εντελώς». Η Ντέιζι πίεσε τον εαυτό της να γελάσει κι αυτή, αλλά βγήκε περισσότερο κάτι σαν γάβγισμα. Τα μάτια της Χέιλι γούρλωσαν από ανησυχία στο άκουσμά του.

Ήταν αναμφίβολα ένα καινούργιο επίπεδο κόλασης. Η Ντέιζι δεν ήξερε ποιο πράγμα την είχε αναστατώσει περισσότερο: το ότι ο πρώην της πιθανότατα θα παντρευόταν με τη λαμπερή φιλενάδα του στη δική της γενέτειρα, ή ότι δε θα επωφελούνταν η επιχείρησή της από τον συγκεκριμένο γάμο. Όλο μαζί ήταν αρκετό για να την κάνει να βγάλει ακόμα ένα παρανοϊκό γέλιο. Πράγμα και το οποίο έκανε, διότι η Χέιλι έμοιαζε λες και ήταν έτοιμη να καλέσει τα επείγοντα για να την εξετάσουν.

«Εκτός κι αν το όλο θέμα σε κάνει να νιώθεις άβολα...» ο Ντέιβιντ έγειρε ξανά το κεφάλι του στο πλάι σαν να κοιτούσε ένα τραυματισμένο κουτάβι. «Απλώς σκέφτηκα πως έχει περάσει ένας χρόνος και πως και οι δυο μας έχουμε προχωρήσει μπροστά...»

«Εντελώς! Έχουμε εντελώς προχωρήσει μπροστά!» Θεέ μου, ούρλιαζε; Έμοιαζε να έχει χάσει τον έλεγχο της φωνής της. Έβγαλε ακόμα ένα γέλιο ύαινας, και η Χέιλι έκανε μερικά βήματα προς τα πίσω.

«Θα χαζέψω λίγο εδώ γύρω...» είπε κι απομακρύνθηκε, όχι προτού ρίξει στον Ντέιβιντ ένα βλέμμα που έλεγε ξεκάθαρα πως έπρεπε να μαζέψει την πρώην του και το χάλι της.

«Κοίτα, Ντεζουλίνι», είπε ο Ντέιβιντ σκύβοντας πιο κοντά, με τα γραμμωμένα μπράτσα του πάνω στον πάγκο, και τη μυρωδιά της ακριβής κολόνιας του να καλύπτει τη γήινη μυρωδιά των λουλουδιών.

«Μη με λες έτσι», ψιθύρισε η Ντέιζι, καθώς η καρδιά της πετάρισε στο παλιό χαϊδευτικό. Ήταν πραγματικά καταραμένη. Καταραμένη να διαλέγει άντρες που δεν την αγαπούσαν.

«Συγγνώμη, από συνήθεια». Χαμογέλασε με το αναθεματισμένο γοητευτικό του χαμόγελο, εκείνο που την είχε ξεγελάσει και είχε πιστέψει πως την αγαπούσε. «Ήθελα μόνο να πω, αν σου πέφτει πολύ όλο αυτό, θα φύγουμε αμέσως... Απλώς το μέρος αρέσει πάρα πολύ στη Χέιλι... και σκέφτηκα ότι θα μπορούσαμε να φερθούμε όλοι μας σαν ενήλικες».

«Φυσικά και της αρέσει. Σε όλους αρέσει εδώ πέρα», πέταξε η Ντέιζι, προσπαθώντας απεγνωσμένα να μην αφήσει τον Ντέιβιντ να δει πόσο δυστυχημένη ήταν, πόσο μόνη.

Ήταν αλήθεια. Όλοι αγαπούσαν το Ντριμ Χάρμπορ. Κι όμως, μέσα στον έναν χρόνο που είχε λείψει μακριά, είχε με κάποιον τρόπο καταφέρει να το ξεχάσει. Τον χρόνο που είχε περάσει με τον Ντέιβιντ, μετακομίζοντας στο δικό του διαμέρισμα, ζώντας πιο κοντά στη μεγαλούπολη ώστε να μπορεί να είναι κοντά στη δική του δουλειά, να βγαίνουν με τους δικούς του φίλους.

Είχε ξεχάσει πόσο πολύ αγαπούσε κρυφά αυτό το μαγαζάκι, πόσο πολύ της έλειπαν οι φίλοι της και το να βλέπει τους γονείς και τους παππούδες της συνέχεια. Όχι ότι θα το παραδεχόταν.

Όχι ότι δεν αισθανόταν πως είχε αποτύχει σε κάτι.

Η Ντίζι κουράστηκε. Βαρέθηκε να είναι άτυχη στον έρωτα και στη δουλειά, αφού το ανθοπωλείο της θεωρείται καταραμένο. Ο Έλιος, νεοφερμένος στο Ντριμ Χάρμπορ, προσπαθεί ακόμη να προσαρμοστεί στη ζωή της μικρής πόλης έπειτα από ένα επώδυνο διαζύγιο, αποφεύγοντας το ανθοπωλείο με κάθε κόστος. Δε χρειάζεται άλλη κακοτυχία στη ζωή του. Τι θα συμβεί όταν τελικά περάσει το κατώφλι του Daisy Chain και γνωρίσει την «καταραμένη» ιδιοκτήτρια;

Το *Ανθοπωλείο Daisy Chain* είναι μια ρομαντική ιστορία μυστηρίου με ένα ζευγάρι που αρχίζει να βγαίνει στα ψέματα, αλλά έχει ένα πραγματικά καλό τέλος.

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-6644-6

ΚΩΔ. ΜΗΧΡΗΣ: 32736